

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Dumitru Buliga în numele inculpatului Igor Munteanu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Munteanu Igor XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 09.04.2019 până la 04.06.2019;

Instanța de apel de la 15.07.2019 până la 23.12.2019;

Instanța de recurs de la 20.05.2020 până la 18.08.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 04 iunie 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Munteanu Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i s-a numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executare în penitenciar pentru bărbați de tip semiînchis.

Munteanu Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 264¹ alin. (4) Cod penal și i s-a numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni în penitenciar pentru bărbați de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Munteanu Igor i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 7 luni, cu executare în penitenciar pentru bărbați de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei prezente cu cea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.09.2014 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, definitiv s-a stabilit lui Munteanu Igor închisoare pe un termen de 2 ani și 5 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a stabilit în fapt că, Munteanu Igor, la 08.11.2017, aproximativ la ora 10:40 min. pe traseul R 33, dintre localitățile s. XXX - s. XXX, r-nul XXX, nedeținând permis de conducere corespunzător categoriei mijlocului de transport pe care îl ghida, s-a aflat și a condus automobilul de model „Mercedes 110 CDI”, cu n/î XXX, până la stoparea acestuia de către agentul constator a INP a IGP și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, ultimul, a refuzat categoric, atât de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical de constatare a faptului de consumare a alcoolului cât și de la prelevarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fapt

confirmat prin procesul-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 08.11.2017.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Munteanu Igor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, individualizată prin *„refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei cât și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere”*.

Tot el, la 11.06.2018, aproximativ la ora 00:40 min pe traseul s. XXX, r-nul XXX, nedeținând permis de conducere corespunzător categoriei mijlocului de transport pe care îl ghida, s-a aflat și a condus automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î XXX, și fiind stopat de către inspectorii de poliție pentru verificarea actelor și suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus testului alcooscopic.

Conform testării nominalizate, la Munteanu Igor, s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat de 1,05 mg/l, ceia ce depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorul de vehicule stabilite prin Hotărârea de Guvern nr. 296 din 16.04.2009 și potrivit prevederilor art. 134¹² Cod penal, se atestă stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Munteanu Igor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, individualizată prin *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansată, care nu deține permis de conducere.”*

3. Împotriva sentinței nominalizate inculpatul Munteanu Igor a înaintat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a invocat că instanța de judecată nu și-a motivat sentința, nu a fost efectuată o analiză obiectivă a fiecărei probe, totodată nu a ținut cont de prevederile art. 385, 389 Cod de procedură penală. Prima instanță fără a da aprecierea fiecărei probe din dosar și a tuturor probelor în ansamblu, inclusiv fără a motiva admisibilitatea lor, a enumerat ca probe declarațiile preținșilor martori - agenți de patrulare ce au interes în cauză fiind întocmite de aceștia actele procesuale primare în calitate de agenți constatatori ce au stat la baza învinuirii aduse inculpatului, declarații care au fost depuse în timpul urmăririi penale și nefiind efectuată confruntarea cu bănuitul sau învinuitul, ipostază în care instanța nu era în drept să pună la baza sentinței de condamnare declarațiile preținșilor martori Savca Valeriu, Ion Morari, Conovalu Alexandru, Gînu Dorin, Calistru Valeriu.

Într-o altă ordine de idei, susține că prima instanță greșit a stabilit pedeapsa care urmează a fi executată, greșit a stabilit categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei. Din sentință nu se poate înțelege care ar fi caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare în viziunea instanței, deoarece argumentarea instanței este ambiguă, fapt inadmisibil într-o societate cu adevărat democratică. La caz este relevant și faptul că deși infracțiunile imputate inculpatului sunt ușoare, instanța le-a atribuit un caracter de gravitate sporită, concluzii eronate ale instanței în viziunea apărării.

Instanța nu a îndeplinit strict prevederile legii, din sensul căora rezultă că, nerespectarea cerințelor legale echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei. Astfel, din materialele cauzei se constată că, prima instanță la examinarea cauzei, nu s-a pronunțat clar, argumentat și convingător asupra aspectelor invocate de partea

apărării, ne fiind clar de ce argumentele apărării ce au fost invocate, instanța nu le-a luat în considerare, ba mai mult ca atât, instanța nu doar că nu a argumentat motivele pentru care aspectele invocate de apărare au fost respinse, dar nici măcar nu le-a enumerat în sentința adoptată, fapt ce duce la concluzia că partea apărării nici măcar nu a fost auzită de prima instanță.

Totodată, analizând materialele cauzei și, în mod special, procesul-verbal al ședinței instanței și sentința pronunțată, se observă că instanța, a făcut trimitere la probele administrate în cauză în confirmarea vinovăției inculpatului, deși nu le-a cercetat în ședința de judecată. Astfel, instanța în hotărârea pronunțată a reținut probe, fără a le verifica în ședință, sub aspectul cercetării nemijlocite, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal și nu le-a apreciat separat, în coroborare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece acesta nu a refuzat să fie supus testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, iar probe în această privință nici nu există.

În conchiderea acestor ipoteze, reliefează că chiar dacă procedura în care s-a judecat cauza a fost una simplificată, instanța de judecată nu a fost în drept să promoveze soluții ce nu corespund adevărului, condamnând în consecință o persoană nevinovată.

Menționează că prima instanță nu a desigilat plicul cu corpul delict pentru al cerceta în ședința de judecată în vederea stabilirii adevărului, deci nu a fost vizionat conținutul înregistrării video de pe CD, iar contrar prevederilor legale, fără cercetarea nemijlocită a acestei probe în ședința de judecată, instanța și-a bazat sentința de condamnare.

Mai mult ca atât, nu este clar de ce prima instanță nu a computat în termenul executării pedepsei și termenul de aflare a inculpatului în arest preventiv în această cauză penală, contrar art. 395 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală. Nu este clar de ce prima instanță a indicat că termenul neexecutat din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani Chișinău în baza art. 287 alin. (3) Cod penal din 23.09.2014, ar fi de 2 ani și o lună, din moment ce fiind anulată suspendarea executării acestei pedepse, a executat o parte esențială din acest termen, iar prima instanță cu totul straniu a cumulat parțial pedeapsa de 7 luni aplicată în prezenta cauză cu cea neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani în baza art. 287 alin. (3) Cod penal din 23.09.2014. Raportând la termenul pedepsei neexecutate de 2 ani și o lună, pe când termenul neexecutat din această pedeapsă fiind nu 2 ani și o lună dar un an și câteva luni, astfel, prima instanță, a indicat greșit și termenul executării pedepsei pe care l-a calculat începând cu data pronunțării sentinței - 04.06.2019, termen de 2 ani și cinci luni conform art. 85 Cod penal.

În ședința de judecată, inculpatul a înaintat apel suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Hîncești sediul Central din 04.06.2019 și pronunțarea unei noi hotărâri, aplicând lui Munteanu Igor, o pedeapsă mai blândă. În temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pentru 599 zile de detenție în arest preventiv, cu statut de prevenit, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, să fie redusă cu un termen de 1 198 zile, cu eliberarea imediată a condamnatului.

În motivarea apelului suplimentar, a indicat că, condamnatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, în Penitenciarul nr. 18 - Brănești, a avut dificultăți ce au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent

detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

Munteanu Igor s-a aflat în arest preventiv în perioada: 05.11.2013 - 01.12.2014 și respectiv 27.05.2019 - prezent (data ședinței 18.12.2019), în total 599 zile având calitatea de prevenit. Astfel, în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pentru 599 zile de detenție în arest preventiv a lui Munteanu Igor cu statut de prevenit în perioada 05.11.2013 - 01.12.2014 și respectiv 27.05.2019 - 18.12.2019, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, pedeapsa lui Munteanu Igor urmează a fi redusă cu un termen de 1 198 zile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2019, a fost admis apelul inculpatului Munteanu Igor, casată parțial sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 04.06.2019 și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În baza art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, urmare a constatării încălcării drepturilor inculpatului Munteanu Igor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se reduce pedeapsa principală stabilită inculpatului Munteanu Igor, sub formă de 2 (doi) ani și 5 (cinci) luni închisoare, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv de pe 27.05.2019 pînă la 04.06.2019, cu 7 (șapte) zile, urmînd a fi stabilită pentru executarea pedepsei de 2 (doi) ani 4 (patru) luni și 23 (douăzeci și trei) zile închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de ispășire a pedepsei lui Munteanu Igor al calcula de la data pronunțării prezentei decizii - 23.12.2019.

În rest, sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 04.06.2019, a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat, acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 23.04.2019 /f.d.169, 173-174/.

Astfel, la caz se constată, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Munteanu Igor Vitalie în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Examinînd probatorul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Munteanu Igor și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile martorilor Savca Valeriu, Ion Morari, Conovalu Alexandru, Gînu Dorin, Calistru Valeriu (f.d.39,40-42,45,46);

- procesele-verbale privind consemnarea celor constatăte din 09.11.2017 și 11.06.2018 (f.d. 17-18);

- rapoartele agenților constatori, Savca Valeriu și Calistru Valeriu din 08.11.2017 și 11.06.2018 (f.d. 19-20);

- rezultatul Drager prin care s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat de 1,05 mg/l (f.d.24);

- procesul-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 08.11.2017 (f.d.22);

- procesele-verbale privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 11.06.2018 (f.d.23);

- ordonanța de ridicare, proces-verbal de ridicare din 19.04.2018 de la inspectorul I. Morari a înregistrărilor audio-video din data de 08.11.2017 privind stoparea automobilului de model „Mercedes”, procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.05.2018 a unui CDR ce conține înregistrarea și ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corp delict din 02.05.2018 a unui CDR „Omega” cu secvențele video și audio din 08.11.2017 (f.d.47-51).

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Munteanu Igor în refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei cât și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere, precum și conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansată, care nu deține permis de conducere, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor contrar opiniei apărării apreciate ca fiind pertinente concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

În aserțiunea dată, instanța de apel a reiterat că la caz, inculpatul Munteanu Igor a luat cunoștință de rechizitoriul și întreaga învinuire înaintată, în ordinea formulată de către procuror, dânsul la fel a luat cunoștință și de probele administrate, pe care le-a acceptat necondiționat, iar în ședința de judecată prin cererea semnată personal de către acesta, și cu atât mai mult susținută de către el și apărătorul acestuia, dânsul a menționat că recunoaște integral aceste fapte, lucru care exclude la moment posibilitatea de a interveni în actul judecătoresc la capitolul soluționării de către instanța de fond a cererii privind judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest context, având în vedere că cauza penală a fost examinată în procedura simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea actului constatat doar în partea individualizării pedepsei, or, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Mai mult ca atât, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Munteanu Igor, instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

La adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 61, 75, 76-78 Cod penal, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Sanțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevedea pedeapsa sub formă de *amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an*, norma care a fost în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale.

În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă sau agravantă, în privința lui Munteanu Igor, instanța de judecată nu a stabilit.

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detințiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, instanța de judecată a constatat justificat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare, pe un termen de 6 luni, pentru fiecare infracțiune comisă în parte.

Or, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 33, 61, 75, 76-78 Cod penal, respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite, deoarece *a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, de starea familiară a acestuia, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, de persoana vinovatului, care se caracterizează negativ la locul de trai, astfel, instanța a ajuns la convingerea că corectarea și reeducarea lui Munteanu Igor Vitalie este posibilă cu aplicarea unei pedepse doar în formă de închisoare.*

La stabilirea sancțiunii penale definitive, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, care indică că, „dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a

persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni".

Prin urmare, instanța de judecată a numit definitiv lui Munteanu Igor Vitalie, în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsa de 7 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, „Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani."

În acest context, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.09.2014, Munteanu Igor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Prin încheierea Judecătorei Orhei din 19.01.2018, condamnatul Munteanu Igor a fost eliberat de pedeapsa stabilită înainte de termen, în temeiul art. 91 Cod penal, cu 2 ani 1 lună.

Prin încheierea Judecătorei Hîncești din 02.08.2018, a fost anulată liberarea condiționată înainte de termen în privința lui Munteanu Igor Vitalie, stabilită prin încheierea Judecătorei Orhei din 19.01.2018.

Astfel, la pedeapsa numită în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, sub formă de 7 luni închisoare, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.09.2014, stabilindu-i lui Munteanu Igor pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 2 ani 5 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis în conformitate cu prevederile art. 72 alin.(3) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă, în formă de închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Prin urmare, analizând solicitarea inculpatului referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, instanța de apel a considerat că acesta solicitarea este neîntemeiată și irațională, dat fiind faptul că inculpatul nu este la prima sa abatere de la lege, acesta anterior a fost condamnat, or, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția incriminată, cauza penală fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nu constituie un temei de aplicarea unei pedepsei nonprivative de libertate, în situația în care, conform materialelor cauzei penale, s-a confirmat că Munteanu Igor duce un mod de viață antisocial, pe lângă faptul că a comis infracțiunile cu intenție, acesta este caracterizat negativ, reieșind din revendicare pe care o dispune.

În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar și *gravitatea infracțiunii săvârșite* și *valența*

relațiilor sociale prejudiciate și a ajuns la soluția justificat de numire inculpatului Munteanu Igor Vitalie a unei pedepse în formă de închisoare.

Totodată, în ședința instanței de apel, inculpatul Munteanu Igor a invocat și a solicitat, prin apel suplimentar, aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, constatarea condițiilor de detenție contrar art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Așa dar, în conformitate cu prevederile art. 306 alin. (1) Cod de executare, „dispozițiile capitolului XXII din prezentul cod referitoare la condițiile de deținere, la drepturile și obligațiile persoanelor condamnate, la activitățile socio-educative, la stimulări și sancțiuni disciplinare se aplică în mod corespunzător persoanelor aflate sub arest preventiv în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentului titlu”.

Conform art. 219 alin. (1) Cod de executare, „regimul de deținere în penitenciare asigură paza, supravegherea și izolarea condamnaților, executarea de către aceștia a obligațiilor lor, realizarea drepturilor și intereselor lor legitime, securitatea personală și resocializarea condamnaților, inclusiv prin deținerea separată a diferitelor categorii de condamnați, prin diversificarea condițiilor de deținere în funcție de tipul penitenciarului stabilit de instanța de judecată și prin schimbarea condițiilor de executare a pedepsei”.

Din materialele cauzei, instanța de apel a reținut că prin încheierea judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 23.04.2019, a fost stabilit condamnatului Munteanu Igor măsura preventivă - arestul preventiv pentru un termen de 30 zile, cu calcularea termenului din momentul transferării în izolatorul de urmărire penală nr. 13 Chișinău.

Din informația prezentată de administrația Penitenciarului 13 Chișinău, rezultă că Munteanu Igor a sosit în Penitenciarul nr. 13 Chișinău la data de 27.05.2019 în baza încheierii Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 23.04.2019.

La 04.06.2019, în privința lui Munteanu Igor a fost pronunțată sentința Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 04.06.2019, de condamnare în baza art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1), art. 85 Cod penal, la 2 ani și 5 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat începând cu data pronunțării sentinței - 04 iunie 2019.

Din răspunsul administrației Penitenciarului nr.13 Chișinău nr. 7/M-1949/19 din 13.06.2019, rezultă că Munteanu Igor s-a deținut în penitenciarul nr.13 Chișinău în următoarele perioade și celule: de la 06.11.2013 până la 08.11.2013, în celula 60, 12 paturi, 25,2 m², de la 08.11.2013 până la 12.12.2013, în celula 97, 20 paturi, 43,7 m², de la 12.13.2013 până la 06.02.2014, în celula 19, 12 paturi, 35,5 m², de la 06.02.2014 până la 07.02.2014, în celula 66, 4 paturi, 9,1 m², de la 07.02.2014 până la 22.03.2014, în celula 72, 8 paturi, 18,4 m², de la 22.03.2014 până la 10.04.2014, în celula 18, 8 paturi, 20 m², de la 10.04.2014 până la 11.04.2014, în celula 17, 16 paturi, 31,6 m², de la 11.04.2014 până la 12.08.2014, în celula 62, 6 paturi, 16,5 m², de la 12.08.2014 până la 14.01.2015, în celula .23, 16 paturi, 24,8 m², de la 11.11.2015 până la 12.11.2015, în celula 72, 8 paturi, 18,4 m², de la 12.11.2015 până la 04.12.2015, în celula 52, 16 paturi, 33,8 m², de la 25.03.2019 până la 15.04.2019, în celula 16, 20 paturi, 31 m², de la 27.05.2019 până la data eliberării informații, în celula 16, 20 paturi, 31 m².

Sub aspectul dat, instanța de apel a ținut să remarce faptul că pe prezenta cauza penală, de învinuire a lui Munteanu Igor în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, acesta s-a deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în legătură cu examinarea cauzei penale, de la 27.05.2019 până la data de 04.06.2019, data când a fost

pronunțată sentința judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 04.06.2019, prin urmare, rezultă că Munteanu Igor s-a deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău pe dosarul respectiv, doar 7 zile.

Așa dar, pe parcursul detenției preventive în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, Munteanu Igor a fost deținut în condiții absolut imposibil de suportat, cu atât mai mult nefiind întreprinse careva acțiuni în vederea remedierii acestor condiții, și readucerea lor la condițiile umane de detenție, fapt în legătură cu care Munteanu Igor a fost afectat grav drepturile și libertățile sale fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, iar în consecință fiindu-i aduse și daune sănătății, dar și daune morale iremediabile.

Conform rigorilor art. 225 alin. (4) Cod de executare, „norma de spațiu locativ stabilit pentru un condamnat nu poate fi mai mică de 4 m²”, astfel contrar acestei norme, din materialele prezentate de administrație, se constată că norma respectivă nu a fost respectată, or, lui Munteanu Igor nu i-a fost asigurată norma spațiului locativ de minim 4 m² în cadrul deținerii sale în celulele menționate mai sus din Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, cu atât mai mult că mai multe persoane fiind deținute în suprafața vizată, care include mai multe paturi, masa, lavoarul și veceul.

Conform raportului privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, la data de 04.01.2018, întocmit de către Consiliul pentru Prevenirea Torturii (CPT), se atestă următoarele:

1) *Fluctuația majoră a personalului Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău determinată de salarii mici și condițiile nefavorabile de muncă, fapt ce generează un deficit de personal de supraveghere pentru a acoperi toate posturile și personal medical pentru îngrijirile de sănătate;*

2) *Consiliul constată că Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău constituie, în sine, o sursă de stres care poate duce la intensificarea gândurilor suicidale. Condițiile de detenție în penitenciar nu pot acorda o atmosferă, cât de puțin, terapeutică. Mai mult decât atât, penitenciarul nu dispune de încăperi pentru desfășurarea activităților de psihoterapie individuală sau de grup. Pentru Consiliu este evident că specialiști psihologi nu au instrumente standardizate pentru a diagnostica riscul automutililor și a tentativelor de suicid în rândul deținuților. Specialiști psihologi nu au instruire necesare în psihoterapie și, evident, nu pot acorda servicii de calitate deținuților predispuși spre acțiuni de automutilare și suicid ori aflați în stres cronic în legătură cu detenția și statutul său juridic;*

3) *Lipsa supraveghetorilor pentru ca orice persoană deținută să poată intra în contact cu ea auditiv/vizual, în vederea unor necesități urgente, inclusiv de tip medical;*

4) *Persistă problema spațiilor locative, celulelor suprapopulate. La momentul vizitei fiecare deținut beneficia de suprafață locativă de aproximativ de 2,1 m². Conform ordinului MJ nr. 1159 din 19.12.2017 numărului maxim de deținuți admis pentru deținere în penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău a fost redus până la 570 persoane, iar numărul deținuților aflați în P-13 la data de 04.01.2018 era de 1070 persoane;*

5) *Geamurile de dimensiuni mici nu facilitează pătrunderea luminii solare în celule;*

6) *Permiterea fumatului în celule și în alte încăperi defavorizează ceilalți deținuți nefumători;*

7) *Deținuții nu au la dispoziție servicii de salubritate/spălare a hainelor/lenjeriei; Administrația Penitenciarului nr. 13 nu oferă deținuților lenjeria strict necesară;*

8) *Unele spații de plimbări sunt utilizate drept spații de uscare a hainelor;*

9) *Alimentarea deținuților este de o calitate nesatisfăcătoare;*

10) *Există o problemă în asigurarea cu personal medical, ce influențează accesul la servicii medicale a condamnaților, precum și documentarea pretinselor acte de tortură, tratamente inumane și degradante;*

11) *Procedurile de examinare la ieșire din penitenciar la prezența leziunilor corporale sunt aplicate ocazional cu înscriere în cartela de ambulator, fără Registrul de evidență;*

12) *Există deficiențe în evidența și documentarea cazurilor de leziuni corporale;*

13) *Examenle radiologice profilactice pentru depistarea TB la intrare în sistemul penitenciar nu se realizează;*

14) *Există deficit de formulare și registre medicale standardizate.*

15) *Lipsește evidența și raportarea medicală specifică pentru femei și minori;*

În instituție este disponibil tratamentul farmacologic cu metadină pentru consumatorii de droguri opiacee, dar cu un număr semnificativ de întreruperi a tratamentului imediat după plasarea în detenție, fapt ce indică la insuficiența suportului psihosocial oferit.

La 07.09.2016, Amnesty International - Moldova a efectuat o vizită de monitorizare la Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău și a constatat existența unor celule suprapopulate, grupuri sanitare murdare și sistem de aerisire nefuncțional și, pe de altă parte, existența unor celule renovate recent din contul deținuților, dotate cu frigidere, televizoare, ferestre de termopan și cuptoare cu microunde. Amnesty International - Moldova a cerut Guvernului să închidă Penitenciarul nr. 13, deoarece condițiile de detenție a acestuia nu corespund standardelor internaționale.

În rapoartele anterioare, Promo-LEX a atenționat asupra condițiilor de detenție proaste din Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, și alte penitenciare din Republica Moldova. La fel, Asociația a publicat date statistice care arată că rata de încarcerare la 100 000 de locuitori este una foarte mare (220 de deținuți la 100 000 de locuitori, în comparație cu media europeană de 140 de deținuți la 100.000 de locuitori). La moment, în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău sunt deținute 1 100 de persoane, deși capacitatea penitenciarului este de 500 de persoane.

Sub aspectul dat, conform art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, „în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv”.

În contextul acestor norme de drept, instanța de apel a constatat deținerea lui Munteanu Igor, în condiții inumane și degradante de detenție, contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, astfel că în acest sens, urmează a fi redusă pedeapsa principală stabilită inculpatului Munteanu Igor, în baza art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin.(4) Cod penal, sub formă de 2 ani 5 luni închisoare, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv de pe 27.05.2019 până la

04.06.2019, cu 7 zile, urmând a fi stabilită pentru executare pedeapsa de 2 ani, 4 luni și 23 zile închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că, este neîntemeiată solicitarea inculpatului Munteanu Igor privind reducerea din pedeapsa principală perioada de 1198 zile, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că, de pe 27.05.2019 până la 04.06.2019, inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv în legătură cu examinarea prezentei cauza penale, iar celelalte perioade de detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău, conform răspunsului administrației Penitenciarului nr.13 Chișinău nr.7/M-1949/19 din 13.06.2019, reiese că Munteanu Igor, s-a aflat în penitenciar pe alte cauza penale.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Dumitru Buliga în numele inculpatului Igor Munteanu, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recursa ordinar prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, iar în cazul dacă instanța de recurs va considera posibilă corectarea erorii judiciare, solicită casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Igor Munteanu să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă; computarea reținerii în prezenta cauză la urmărirea penală de 2 zile, și a arestării preventive de 212 zile în termenul pedepsei aplicate inculpatului, iar în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată pentru 604 zile de detenție în arest preventiv a lui Munteanu Igor cu statut de prevenit, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, iar termenul pedepsei aplicate este mai mic decât termenul de pedeapsă de urmează a fi redus, se solicită eliberarea acestuia. Recurentul invocă că instanța de apel s-a expus privind dispoziția despre computarea reținerii și arestării preventive, deși inculpatul până la darea sentinței s-a aflat în arest, fiind reținut încă de la etapa urmăririi penale și ulterior la etapa judiciară fiind arestat prevenit, iar termenul arestului preventiv în prezenta cauză urma a fi calculat începând cu data de 27.05.2019 până la data pronunțării deciziei de către instanța de apel 23.12.2019, măsuri preventive aplicate de prima instanță. Prin urmare, în propriul apel, i s-a agravat situația.

6. Verificând argumentele invocate de recurent, în raport cu actele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Igor Munteanu și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte.

Astfel, Colegiul penal lărgit rezultă că, problema dedusă judecății în respectiva cauză vine în raport cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, sub aspectul reducerii pedepsei penale aplicate inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că alegațiile recurentului în această parte sunt veridice și fac obiectul casării parțiale a deciziei recurate, fiind incident temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Așadar, Colegiul penal lărgit lecturând decizia pronunțată de către instanța de apel ajunge la concluzia că, instanța micșorând pedeapsa aplicată inculpatului cu 7 zile, în partea descriptivă a deciziei nu motivează această soluție. Or, instanța de apel urma să indice cu precizie calculul efectuat, temeiurile care au dus la micșorarea pedepsei și documentele care confirmă rațiunea reducerii pedepsei anume cu 7 de zile.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „*(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.*”(cauza *Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06*).

Mai mult, Colegiul penal lărgit subliniază obligația instanței de a motiva hotărârea, care face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, or, potrivit jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*cauza Suominen vs. Finlandei din 2003, cauza Kuznetsov și alții vs. Rusiei din 2007*).

De asemenea, Colegiul penal subliniază că, pentru a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța urmează să soluționeze în baza materialelor anexate la dosar, încălcarea condițiilor de detenție conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, legiuitorul a indicat o procedură clară în prevederile art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală, introdusă prin Legea nr.272 din 29.11.2018, în vigoare 01.01.2019, or, conform prevederile art. 473² Cod de procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează

drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 10 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat sau prevenit în plângere, cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului și a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului sau, după caz, prevenitului care a depus plângerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare.

Conform prevederilor art. 473⁴ Cod de procedură penală, la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu.

De asemenea, instanța ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum și de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate.

În urma celor menționate mai sus, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel în lipsa unui raport întocmit de instituția penitenciară în care s-a aflat deținut inculpatul, nu poate să se pronunțe referitor la condițiile de detenție ale inculpatului.

Instanța de recurs ordinar remarcă că, pentru a constata încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție garantate de legislație, nu sunt suficiente doar rapoartele instituțiilor internaționale, or, în acest sens ar dispărea sarcina probațiunii procesului penal, care în acest caz îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

De asemenea, instanța de apel urma să indice clar care au fost calculele efectuate ce au dus la reducerea pedepsei anume cu 7 de zile, deoarece conform materialelor cauzei se constată că, inculpatul s-a aflat în arest preventiv din 27 mai 2019 până la 04 iunie 2019, care însumate fac 9 de zile și nicidecum 7 precum indică instanța de apel.

Astfel, ținând cont de cele menționate mai sus, în corelație cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la reducerea pedepsei nu a luat în calcul faptul că în acest caz o zi de arest preventiv se echivalează cu două zile de închisoare

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit subliniază că, justiția nu doar trebuie făcută, trebuie să se și vadă că s-a făcut justiție (principiile de la Bangalore privind conduita judiciară), astfel pentru a respecta dreptul la un proces echitabil și garanțiile

acestui, instanța de recurs casează parțial decizia în partea aplicării prevederilor alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală și dispune rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu stabilirea stării de fapt precum și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat, mai mult hotărârea în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Însă, instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată în partea micșorării pedepsei penale în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, astfel, așa precum am menționat mai sus, Colegiul penal lărgit casează parțial decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit susține că, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) și 473²-473⁴ Cod de procedură penală, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în acest sens, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii și să indice cu suficientă claritate calculul ce urmează să-l efectueze pentru a pronunța o hotărâre legală și întemeiată în această parte, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Buliga în numele inculpatului Igor Munteanu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2019, în partea aplicării prevederilor alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă. Pronunțarea integrală la *03 septembrie 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Nicolae Craiu

Victor Burduh